

[Larsen (Bjerre).]

læger, paa Hospitaler o. s. v., understreger, at de danske Sindssygelæger har Ret i deres Betragtninger, forekommer det mig, at de Udtalelser, jeg er fremkommet med her paa Grundlag af denne Beretning, netop viser Forholdene, som de er. Jeg vil ønske og haabe, at det kunde føre til, at vi kunde faa dette vanskelige Spørgsmaal løst og løst paa tilfredsstillende Maade. Det løses kun, hvis man opfører de Bygninger, der er nødvendige til indenfor deres Mure at tage disse Mennesker, som er til Fare for Samfundet paa de Steder, hvor de er, i mange, mange Tilfælde.

Niels Petersen: Jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Trafikminister om Grunden til, at der ikke paa Finanslovsforslaget er opført noget Beløb til Fortsættelse og Fuldførelse af den midtsjællandske Bane. Det er nu henvend en Snes Aar siden, at Bygningen af denne Bane blev vedtaget. Man kan ikke sige, at der er blevet vist særligt Hastværk med Bygningen af den, og i det hele taget har Fremgangsmaaden været ganske ejendommelig. Man begyndte nemlig Syd fra, skønt det naturlige og rigtige vilde have været først at sætte Arbejdet i Gang i Nordsjælland, hvor Hornsherred saa længe havde været Stifbarn og ganske savnet Jernbaneforbindelse. Men derom nytter det jo ikke at tale nu.

Hvad det nu gælder om, er at faa sat Fart i Arbejdet paa Banens endelige og fuldstændige Gennemførelse. Men i det Sted synes den højtærede Trafikminister til Sinds i hvert Fald foreløbig rent at opgive Fortsættelsen af Arbejdet paa Strækningen Frederikssund til Hillerød. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget hedder det jo, at Strækningen Frederikssund—Hillerød udskydes. Dette *maa* naturligvis gøre og *har* da ogsaa i højeste Grad gjort et pinligt Indtryk paa Befolkningen i Nordsjælland. Med god Grund havde man ventet, at der nu omsider fra Ministeriets Side vilde blive truffet Foranstaltninger til at faa Baneanlægget gennemført i nogenlunde hurtigt Tempo. Man forstaar ikke, at Staten først anvender mange Penge paa Anlægget og saa stiller det ganske i Bero.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Andreasen ogsaa har bragt denne Sag paa Bane og stærkt fremhævet, at Baneanlægget bør gennemføres fuldt ud, og at det vilde være urimeligt at standse ved Frederikssund, men at det bør føres ud til Hillerød; og han tilføjer, at der ingen Mening er i at afslutte dette Anlæg i Frede-

rikssund. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem heri. Netop under de nuværende Forhold, hvor der desværre hersker saa stor Arbejdsløshed, skulde man tro, at den højtærede Trafikminister med Glæde vil gribe den Lejlighed, her foreligger, til at skaffe mange ledige Hænder Beskæftigelse.

Jeg gentager da mit Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister om, hvilke Grunde han har ment der var til desuagtet foreløbig at stille Arbejdet i Bero og undlade at opføre nogen Bevilling paa Finanslovsforslaget til Anlægget Frederikssund—Hillerød. Jeg haaber sikkert — jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Trafikministers Svar paa min Forespørgsel maa komme til at lyde saaledes —, at den savnede Bevilling vil blive indføjet paa Finanslovsforslaget, og at Fuldendelsen af dette Baneanlæg fremmes hurtigst muligt uden yderligere Standsning.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Professor Wansch er jo fremsat en Plan til, om jeg saa maa sige, at omskabe den store Plads, Christiansborg Ridebane, der henligger i en saa forsømt og rent ud sagt uværdig Tilstand. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, dem kan der altid blive Lejlighed til at drøfte, jeg skal blot sige, at efter min Mening vil det rimeligste være helt at stryge Ridebanen; saaledes som Forholdene er nu om Stunder, er Ridebanen en Fortidslevning, som det er urimeligt at opretholde. Hovedsagen er, at Pladsen bliver ordnet saaledes, at den navnlig Sommeraftener kan blive et Samlingssted for Storbyens Befolkning, særlig for dem, der ikke har Raad til at ligge paa Landet eller rejse bort.

Pladsen har Betingelser for at blive noget lignende for København som Markuspladsen for Venedig, et Sted, hvor Folk kan færdes uforstyrret af Biler og Cykler, ligesom Markuspladsen i Venedig i Virkeligheden er en eneste stor Selskabssal for Befolkningen, hvor man ser Børn lege med hinanden uden at være generet af noget som helst af de Trafikmidler, der ellers hindrer Samling i en større By. Ganske den samme eller lignende Rolle vil Pladsen her udenfor kunne komme til at spille. Og her i København er der langt mere Trang til en saadan Plads end i Venedig, i Venedig er man ikke generet af Biler eller Cykler, fordi de overhovedet slet ikke eksisterer. Det vil være en Lettelse af uhyre Betydning for Byens Befolkning, navnlig for ældre og Børn, at have et Sted, hvor man kan samles